

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

עַל-פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו (תלישא קטנה קדמא ואזלא) תהיה כל עבדת בְּנֵי הָאֱרֻשָּׁי לְכָל מִשְׁאֵם וְלְכָל עֲבֹדָתָם (במדבר ד, כז)

רבי משה סופר, חתם סופר, מבאר¹ שהפסוקים רמזים לגלות, שבה יתקיימו ישראל אם יהיה ביניהם שלום, כמסורת אהרן ובניו. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **עַל-פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו** (תלישא קטנה קדמא ואזלא, ובשם ספרדי 'אזלא גירש'), רמז לגלות אחרי התלישא והגרש מהארץ, אם ימשיכו ישראל ללכת בדרכם של אהרן ובניו, שקדמו להם. שלום המאירי

וְעַמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב (קדמא ואזלא) (במדבר ד, לב)

העמודים היו סביב, וכתרגום אונקלוס: "סחור סחור". ע"כ.

ונרמז בטעמים: **וְעַמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב** (קדמא ואזלא), צורת הטעמים רומזת ל"סביב". (כמו בפסוק כ"ו לעיל). שלום המאירי

מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-הָבָא (מנח רביעי) לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבָדָה וְעֲבֹדַת מִשְׁאֵם בְּאֶהֱל מוֹעֵד (במדבר ד, מז)

רבי יוסף בכור שור מבאר: "כל הבא לעבוד עבודת עבודה. שיר, שחיטה, הפשט, וניתוח, שהיא עבודה לעבודת הכהנים, וזה היו עושים בני כ"ה, ועבודת משא - שהיו עושים בני שלשים". ע"כ.

כלומר היו ארבע עבודות שעשו הלויים, שהן "עבדת עבדה", עבודה לעבודת הכהנים.

רבי זלמן פישר מבאר² שנרמזו ארבע העבודות בטעם **כָּל-הָבָא** (מנח רביעי).

¹ חתם סופר כאן: "על פי אהרן ובניו תהיה כל עבודת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם. י"ל ע"ד מוסר כי כבר אמרתי במקום אחר כי ג' אלו בני לוי מרמזים על הגולה גרשון קהת ומררי, והי' שם דברינו כי גרשון הוא מלשון גר כי גר הייתי בארץ נכריה [שמות י"ח], ועל זה הרמז אמר קרא זאת עבדת משפחת בני הגרשני לעבוד ולמשא, כי העבודה עבודת ה' ומשא מלך ושרים שניהם לצדקה יחשבו להם וזהו לעבוד ולמשא, ועל זה אמר עוד, ואת כל אשר יעשה להם ועבדו פי' כל אשר יעשו להם מהמלכיות ועבדו יחשב להם כריח נחוח ע"ד ונוגשיך צדקה, אך כל זה אם שלום ביניהם כי כן מדרך הגרים להיות ביניהם שלום [כפסחים קי"ג ע"ב] והרמז עת מלחמה ועת שלום [קהלת ג'] אם תוסיף על מספר מלחמ"ה מספר גרים יעלה למספר שלום לומר כי מטבע הגרים להיות ביניהם שלום אפי' אם לא הי' ביניהם שלום בארץ מולדתם, וא"כ כשח"ו לא יסבלו הגלות בטוב ויתקוטטו זע"ז הפך הגרים א"כ לעומת זה גם משאם לא יחשב לעבודה להם, וזהו על פי אהרן ובניו שהוא רודף שלום תהי' כל עבודת בני הגרשני לכל משאם, ומסיים ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם, פי' שיעשה להם הקב"ה משמרת למשאם ע"ד ורווח תשימו בין עדר ובין עדר. [תק"ס].

² טעמי המקרא בהלכה ובאגדה תשע"א, רבי זלמן פישר, עמ' 129.

מטעם 240 לפרשת נשא ושבועות רמזים בטעמי המקרא בפרשה

מהספר העתידי **רמזי טעם עם טעם לשב"ח** מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לֹא־יְהִי־לָךְ (תביר) **אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי (שְׁמוֹת כ, ג)**³

רבי חיים ב"ר זקן חורי מג'רבא מבאר⁴: **לֹא־יְהִי־לָךְ** וכו'. **תביר בלָךְ**, רמז דבעל הגאווה כאילו עובד עבודה זרה⁵, ובזה יפורש קרא (תהילים מו, יא) הָרָפוּ וְדָעוּ כִּי אֲנִכִּי אֱלֹקִים, דהיינו הרפו עצמכם שתהיו ענוים ודעו כי אנכי אלקים, דווקא, ד'נעשה אדם' ללמד ענוה⁶.

רבי בנימין דוד קורנט מבאר⁷: לא יהיה לך אלהים אחרים, רמז שלא יביא האדם את עצמו למחשבות זרות והרהורים רעים ח"ו, שהם בחינת ע"ז, וזהו: "לא" - "יהיה לך", בעת שבאה לך תאוה רעה חלילה, תשים במחשבתך הציווי של "לא", שהשי"ת צוה לא תעשה כן. והטעם שתחת לָךְ הוא תביר, רומז **לשבירת התאוות** הרעות.

לֹא־יְהִי־לָךְ (תביר) **אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי (שְׁמוֹת כ, ג)**

לקמן (שמות כג, כד) נאמר: "לא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הֵרֵס תְּהָרֵסֶם וְשִׁבֵּר תִּשְׁבֹּר מִצַּבְתֵּיהֶם"⁸. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **לֹא־יְהִי־לָךְ** (תביר) **אֱלֹהִים אַחֲרַיִם הַטַּעַם תביר, שבירה, רומז ל"שִׁבֵּר תִּשְׁבֹּר מִצַּבְתֵּיהֶם"**. ועוד, אפשר שנרמז שהשפע לישראל "לך", להנאתך ולטובתך⁹, יגיע אחרי **שבירת** הליכת השפע לאומות¹⁰.

שלום המאירי

³ בענין טעם תחתון וטעם עליון ועוד ראה גליונות **מטעם** 28, 83, 134 ו-189.

⁴ **דרך חיים**, רבי חיים ב"ר זקן חורי מג'רבא, ירושלים תרס"ה, דף ט עא.

⁵ נראה שכוונתו שאם אינו **שובר את עצמו**, את "לך", הרי זה אלהים אחרים. ראה **סוטה** דף ד עב: אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים כתי' הכא תועבת ה' כל גבה לב וכתוב התם ולא תביא תועבה אל ביתך. ורבי יוחנן ידידיה אמר כאילו כפר בעיקר שנאמר ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך וגו'. וראה **סנהדרין** דף צח עא: אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל שנאמר כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך וכתוב והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה', וביאר **מהרש"א**: עד שיכלו גסי הרוח כו'. כי בעלי הגאווה דוחקין רגלי שכינה ממקומה ואמרו פ"ק דסוטה כל המתגאה כאלו עובד עבודת כוכבים וזה שמסיים בהאי קרא לזמן הגאולה עם עני ודל וחסו בשם ה' ולא כמו שהיו מתגאים בתחלה בשם עבודת כוכבים.

⁶ **רש"י** על בראשית א, כו: נעשה אדם - אע"פ שלא סייעוהו ביצירתו ויש מקום למינים לרדות לא נמנע הכתוב מללמד דרך ארץ ומדת ענוה שיהא הגדול נמלך ונוטל רשות מן הקטן.

⁷ **קבוץ מזרה ישראל**, רבי בנימין דוד קורנט, ברוקלין תש"ז, עמ' קמ.

⁸ **רש"י**: הרס תהרסם - לאותם אלהות: מצבותיהם - אבנים שהם מציבין להשתחוות להם.

⁹ רש"י על בראשית יב, א: לך לך - להנאתך ולטובתך.

¹⁰ **אמרי נועם** על התורה, רבי מאיר הורוויץ מדזיקוב, פרשת משפטים: "כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם ועבדתם כו' וברך את לחמך [כג כד-כה]... אך באמת צריך להיות עיקר בקשתינו שישלך הקב"ה ההשפעה מאומות העולם עוברי רצונו, ואז ממילא תחזור ההשפעה לישראל, כי כשזה נופל זה קם [עיין מגילה ו. וברש"י בראשית כה כג]. ולזאת עיקר בכיותינו על מי יחיה, והכוונה, מדוע העמים עוברי רצונו ומורדים בהשי"ת להכעיס הם שלווים ושקטים ולא יחסר להם מאומה, ועם קודש ישראל גוי אחד הם מפוזרים ומדוכאים בכובד הפרנסה, הלא עכ"פ נגד העמים, טובים הם כללות ישראל אף הפחות שבהם. וזהו 'ושבר תשבר מצבותיהם, ועבדתם' כו', כי עבודה זו תפלה כידוע [תענית ב.], היינו, שעיקר התפלה יהיה לשבר מצבותיהם של אומות העולם, היינו השפע שלהם שנקרא בשם מעמד ומצב, וכמ"ש [דברים יא, ו] היקום אשר ברגליהם, ודרשו ז"ל [פסחים קט.]. זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו. ואז ממילא 'וברך את לחמך' כו', כי כשזה נופל זה קם, ותחזור ההשפעה לישראל."